

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 202
din 20.02.2008**

Dosar nr.: 614/2007

Petiția nr.: 11978 din data de 12.10.2007

Petent: R D

Reclamat: Ministerul Apărării

Obiect: Tratat discriminatoriu instituit prin prevederile O.G. nr. 15/2007 comparativ cu prevederile legii nr. 223/2007.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. R D , cu domiciliul în str.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Apărării, cu sediul în str. Izvor, nr.13, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul sesizează Consiliul cu privire la discriminarea la care este supus în calitate de pilot militar, prin prevederile O.G. nr.15/2007, pentru modificarea și completarea legii nr. 138/1999 privind salarizarea personalului militar, comparativ cu prevederile legii nr. 223/2007 privind statutul personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 11978 din 12.10.2007, petentul susține ca în speță, categoria piloților militari este discriminată față de categoria piloților civili în ceea ce privește baza de calcul a pensiei și solicită C.N.C.D. să ia inițiativa legislativă de anulare a prevederilor ordonanței privind abrogarea punctului IV din anexa 3 a legii nr. 138/1999, pentru a așeza diversele categorii de activități din armata României pe treapta fiecăreia, astfel cum prevede legea nr. 90/2007 de completare a art. 9 din legea nr. 164/2001.

3.2. Petentul arată că interpretările făcute de Ministerul Apărării cu privire la situația sa, afirmația că prevederile legii nr. 138/1999, art. 21, anexa 3 pct.IV au devenit caduce prin aplicarea legii nr. 164 este falsă, ele aplicându-se prin legea nr. 479/2003, legea nr. 90/2007 și O.G. nr. 77/2007 iar neaplicarea, dispoziție internă de a nu se aplica, reprezintă o discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000, republicată.

3.3. De asemenea, petentul arată că apare o altă discriminare, cu privire la nivelul contribuției, între el ca pilot militar care a contribuit la asigurări sociale dar care nu beneficiază de dreptul legal față de un pilot militar care beneficiază de ele.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 11978 din 12.10.2007, Colegiul Director a solicitat puncte de vedere cu privire la obiectul petiției Ministerului Apărării, Secretariatului General al Guvernului și Autorității Aeronautice Civile Române.

4.2. Prin adresele înregistrate cu nr. 13682 din 30.10.2007, nr. 13686 din 30.10.2007 au fost solicitate puncte de vedere la care s-au remis Colegiului Director răspunsuri prin adresele înregistrate cu nr. 17929 din 04.12.2007 (Autoritatea Aeronautică Civilă Română), nr. 14656 din 07.11.2007 (Secretariatul General al Guvernului), nr. 17439 din 29.11.2007 (Ministerul Apărării). Punctele de vedere au fost comunicate petentului pentru a-și formula propriile precizări.

4.7. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.8. Prin adresa înregistrată cu nr.1271 din 16.01.2008 a fost citat petentul, R D iar prin adresa cu nr.1270 din 16.01.2008 a fost citat Ministerul Apărării prin reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.02.2008. La termen părțile s-au prezentat. Petentul a depus la termen note scrise, formulând precizări față de punctele de vedere comunicate. Ministerul Apărării a invocat excepția lipsei calității de reclamat a Ministerului, excepția necompetenței materiale a C.N.C.D., excepția autorității lucrului judecat și lipsa probelor petentului în susținerea faptelor invocate.

4.9. Colegiul a acordat părților termen pentru a depune concluzii scrise. Petentul a depus note scrise înregistrate prin adresa cu nr. 2593 din 12.02.2008. Ministerul Apărării a depus concluzii scrise înregistrate cu nr. 2953 din 19.02.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului, R D

5.1.1. Pe fond, petentul arată că a fost cadru militar în activitate până în anul 2000, pilot militar și instructor de zbor în cadrul Școlii Militare de Ofițeri de Aviație "Aurel Vlaicu", Boboc, jud. Buzău, la trecerea sa în rezervă fiind Școala de Aplicație în cadrul Academiei de Aviație și Apărare Antiaeriană.

5.1.2. În susținerea petiției, petentul precizează că, în fapt, categoria piloților militari, din care face parte, este discriminată în raport cu piloții care fac parte din aviația civilă și cărora legea nr. 223/2007 privind statutul personalului aeronautic civil le recunoaște prime și sporuri (adaosuri) precum prima orară de zbor, prima de clasificare, spor de cască, spor pentru condiții grele și vătămătoare, spor de radiații, spor de asigurare zbor, spor pentru zboruri la mică înălțime, demonstrative, acrobatic dar care nu sunt prevăzute pentru piloții militari.

5.1.3. În acest sens, petentul arată că baza de calcul potrivit legii nr. 223/2007, pentru piloții și alte categorii care fac parte din personalul navigant este formată din veniturile totale realizate în ultimele trei luni de activitate, salariul plus celălalte sporuri și adaosuri prevăzute la art. 42-50. Pe de altă parte, prevederile legii 479/2003, art. 48 modificat arată că, în speță, cadrele militare pot opta pentru baza de calcul cea mai avantajoasă avută în vedere la calculul pensiei, iar legea nr. 90/2007 stabilește că prevederile legii nr. 19/2000 privind condițiile de muncă se aplică și pentru pensionarii militari, însă Ordonanța de Guvern nr. 15/2007 a abrogat punctul IV din anexa 3 a legii nr. 138/1999 aducând piloții militari la aceeași bază de calcul cu un cadru militar.

5.1.4. În acest context, petentul solicită C.N.C.D. să ia inițiativa legislativă de anulare a prevederilor ordonanței privind abrogarea punctului IV din anexa 3 a legii nr. 138/1999, pentru a așeza diversele categorii de activități din armata României pe treapta fiecăreia, astfel cum prevede legea nr. 90/2007 de completare a art. 9 din legea nr. 164/2001.

5.1.5. La termenul de audieri precum și prin precizările scrise, petentul completează petiția inițială și arată că în interpretarea art. 48 alin.1 lit.a a legii nr. 479/2003 astfel cum a fost modificat, Ministerul Apărării trebuia să aplice prevederile acestui articol ca drept de opțiune al petentului pentru baza de calcul cea mai avantajoasă luată în considerare la calculul pensiei, astfel cum precizează și a făcut-o Autoritatea Aeronautică Civilă, însă neaplicându-se această prevedere, Ministerul Apărării a dat o dispoziție internă de a nu se aplica ceea ce constituie, în opinia petentului, dispoziția de a discrimina, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.1.6. Petentul arată că interpretările făcute de Ministerul Apărării cu privire la situația sa, afirmația că prevederile legii nr. 138/1999, art. 21, anexa 3 pct.IV au

devenit caduce prin aplicarea legii nr. 164 este falsă. Petentul susține că a optat pentru baza de calcul cea mai avantajoasă însă Ministerul Apărării nu a vrut sub nici o formă să accepte. Prin urmare, neaplicarea, constituie o dispoziție internă de a discrimina în sensul O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.1.7. De asemenea, petentul arată că apare o altă discriminare, cu privire la nivelul contribuției, între el ca pilot militar care a contribuit la asigurări sociale dar care nu beneficiază de dreptul legal față de un pilot militar care beneficiază de ele.

5.1.8. Față de excepțiile invocate de Ministerul Apărării, petentul arată că Ministerul, în baza art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată trebuia să demonstreze că nu l-a discriminat, iar în ceea ce privește excepția autorității de lucru judecat, respingerea, deoarece C.N.C.D. nu este o instanță de judecată ca să pronunțe un verdict cu autoritatea de putere a lucrului judecat, C.N.C.D. nefiind instanță de judecată. Dacă C.N.C.D. ar fi instanță de judecată și s-ar aplica prevederile codului de procedură civilă atunci excepțiile ar trebui respinse pentru că nu au fost depuse odată cu întâmpinarea, iar Ministerul a decăzut din dreptul de a mai invoca excepții.

Susținerile Ministerului Apărării

5.2.1. Ministerul Apărării solicită respingerea petiției pe cale de excepție, iar pe fond respingerea ca nedovedită și neîntemeiată. Se invocă în acest sens, excepția lipsei calității de reclamat a Ministerului Apărării deoarece aspectele sesizate de petent nu sunt în legătură cu o anumită activitate desfășurată de instituția militară, activitate în urma căreia acestuia să i se fi creat o situație care să fie considerată discriminatorie comparativ cu persoane aflate în situații similare. Presupusa faptă de discriminare invocată de petent ar fi generată de dispozițiile alin.3 art. I din O.G. nr. 15/2007 aprobată cu modificări prin Legea nr.203/2007 și nu din modul de aplicare a actului normativ de către instituția militară.

5.2.2. Se invocă în acest sens, excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. deoarece problema eliminării sporurilor specifice din baza de calcul prin abrogarea generată de O.G. nr. 15/2007, prin raportare la art. 11, art. 20 și art.148 din Constituție ar fi o problemă referitoare la neconstituționalitatea unui act normativ, competența de soluționare a acestui aspect revenind Curții Constituționale.

Inițiativa legislativă este reglementată în mod expres de prevederile Constituției României, iar C.N.C.D. nu poate fi inițiator de acte legislative. Potrivit dispozițiilor tezei a II a alin.3 al art. 62 din legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial”. Astfel, abrogarea O.G. nr. 15/2007 nu atrage repunerea în vigoare a dispozițiilor abrogate prin respectivul act normativ.

5.2.3. Se invocă excepția autorității lucrului judecat, arătându-se că petentul a inițiat o cauză în justiție prin care a obligat ministerul să introducă în baza de calcul a pensiilor prima de clasificare și prima orară de zbor. Cererea a fost respinsă definitiv și irevocabil de instanță. Inițial Tribunalul Vrancea a pronunțat Sentința

civilă nr. 495 din 24.10.2005 prin care s-a admis acțiunea civilă a petentului. Ulterior, Curtea de Apel Galați, prin Decizia civilă nr. 201 din 14.03.2007 a admis recursul și a modificat în totalitate Sentința. Secția contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Galați, prin Sentința civilă nr. 90 din 31.08.2007 a admis excepția autorității lucrului judecat și a respins acțiunea petentului având ca obiect solicitarea acestuia de anulare a „situației create prin discriminarea față de alte categorii de pensionari și introducerea în baza de calcul a pensiei a primei orare de zbor și a primei de clasificare și plata efectivă a unei pensii majorate în acest sens”.

5.2.4. Se invocă excepția lipsei probelor, în virtutea prevederilor art. 20 alin.6 și art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată iar pe fond se solicită respingerea petiției având în vedere că în cauză ne aflăm în fața unor categorii de persoane care nu se situează în raport de analogie sau comparabilitate (personal militar, personal civil). Drepturile și obligațiile acestor categorii de persoane sunt stabilite prin legi distincte, iar drepturile și obligațiile corelative sunt diferite și reglementate distinct de legiuitor prin acte normative separate. În acest sens, statutele diferite ale categoriilor socio-profesionale în cauză generează situații juridice diferite care impun și justifică un tratament juridic diferențiat.

5.2.5. La solicitarea petentului, în baza „Fișei cu elementele necesare stabilirii soldei lunare brute ca bază de calcul pentru recalcularea pensiilor militare”, întocmită de Centrul Militar Județean Vrancea, a fost emisă decizia de recalculare a pensiei, pe baza elementelor stipulate de art. 2 din normele metodologice privind recalcularea pensiilor militare de stat, aprobate prin H.G. nr. 1188/2001, republicată. În urma recalculării pensiei militare a rezultat un quantum la pensie mai mare decât cel al pensiei în plată la data de 10.04.2001, situație acceptată și de petent, dându-se astfel sens prevederilor lit. a a alin.1 al art. 79 din legea nr. 164/2001.

Punctul de vedere al Autorității Aeronautice Civile Române

5.3.1. Autoritatea Aeronautică Civilă arată că nu este în măsură să evalueze rațiunile care au stat la baza legiuitorului pentru a aborga prin prevederile O.G. nr. 15/2007, pct. 4 din anexa a 3 a la legea nr. 138/1999.

5.3.2. Cu privire la ceea ce petentul în cauză considera a fi o „recalculare” a drepturilor de pensie ale personalului aeronautic navigant civil profesionist, se arată că potrivit art. 50 din legea nr. 223/2007, este vorba de un drept la opțiune între pensia de serviciu prevăzută de acest act normativ și pensia prevăzută de legea generală, respectiv legea nr. 19/2000.

5.3.3. În ceea ce privește exercitarea funcției de pilot militar, Autoritatea nu se poate pronunța, întrucât nu intră în competențele sale emiterea unor puncte de vedere privind aviația militară.

5.3.4. În fapt, se apreciază că nu se poate vorbi de o discriminare între cele două categorii socio-profesionale, reprezentate de piloții civili, respectiv de piloții militari, întrucât acestea deși similare ca activitate, au o desfășurare și o finalitate socială diferite.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține ca petentul, prin plângerea înregistrată cu nr. 11978 din 12.10.2007, susține că în speță, categoria piloților militari este discriminată față de categoria piloților civili în ceea ce privește baza de calcul a pensiei și solicită C.N.C.D. să ia inițiativa legislativă de anulare a prevederilor ordonanței privind abrogarea punctului IV din anexa 3 a legii nr. 138/1999, pentru a așeza diversele categorii de activități din armata României pe treapta fiecăreia, astfel cum prevede legea nr. 90/2007 de completare a art. 9 din legea nr. 164/2001. Petentul arată că interpretările făcute de Ministerul Apărării cu privire la situația sa, afirmația că prevederile legii nr. 138/1999, art. 21, anexa 3 pct.IV au devenit caduce prin aplicarea legii nr. 164 este falsă iar neaplicarea, reprezintă dispoziție internă de a discrimina potrivit O.G. nr. 137/2000, republicată. De asemenea, petentul arată că apare o altă discriminare, cu privire la nivelul contribuției, între el ca pilot militar care a contribuit la asigurări sociale dar care nu beneficiază de dreptul legal față de un pilot militar care beneficiază de ele.

7.1. **În drept**, analizând susținerile părților și excepțiile ridicate în cauză, Colegiul Director urmează a analiza excepțiile raportat la capetele de cerere invocate de petent. Din acest punct de vedere, Colegiul Director observă că față de obiectul petiției inițiale, astfel cum este formulat, la audieri și prin precizările scrise depuse de petent în cadrul audierii, plângerea a fost în fapt completată cu două capete de cerere subsecvente petiției inițiale, respectiv aspectul corelativ dispoziției de a discrimina reținută în sarcina Ministerului Apărării față de petent și discriminarea instituită prin nivelul contribuțiilor corelativ beneficiului drepturilor piloților civili spre deosebire de piloții militari.

7.2. Reținând aceste aspecte, Colegiul director urmează a soluționa excepțiile ridicate după cum urmează: față de excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. cu privire la obiectul inițial al petiției, respectiv de a lua inițiativa legislativă de anulare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2007, Colegiul Director reține că în exercitarea competențelor sale, actul normativ de organizare și funcționare aplicabil C.N.C.D., în speță O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicata, nu conferă această prerogativă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Din acest punct de vedere, Colegiul Director reține că potrivit art. 74 din Constituția României, inițiativa legislativă se exercită de către Guvern, parlamentari sau de cetățeni pe calea inițiativei populare. Inițiativa legislativă presupune dreptul unor subiecte de drept calificate de a sesiza una din Camerele Parlamentului și obligația Camerei respective de a se pronunța asupra acestei sesizări, adoptând-o sau respingând-o. (vezi în acest sens, Mihai Constantinescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, Constituția României revizuită, comentarii și explicații, editura All Beck, 2004) În raport cu aceste aspecte reținem că, ispo jure, Constituția României, prin art. 74 alin.1, nominalizează expresis verbis subiecții cărora le este recunoscut dreptul la inițiativa legislativă, în speță Guvernului, fiecărui deputat sau senator (ceea ce nu exclude posibilitatea ca ei să o formuleze colectiv) sau unui număr de 100.000 de cetățeni cu drept de vot, care trebuie să provină din cel puțin

un sfert din județele țării, iar în fiecare, inclusiv în municipiul București, să fie înregistrate cel puțin 5000 de semnături ale susținătorilor. Având în vedere aceste considerente, Colegiul Director urmează a admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu solicitarea petentului de a dispune demersurile pe calea unei inițiative legislative de a anula prevederile O.G. nr. 15/2007, aceste solicitări excedând competențelor legale ale C.N.C.D..

7.3. Față de capătul de cerere subsecvent al petiției cu privire la dispoziția de a discrimina, invocată de petent în sarcina Ministerului Apărării, în ceea ce îl privește, Colegiul Director se raportează la prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată, care dispun în art. 2 alin. 2 că „Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe”. Din acest punct de vedere, C.N.C.D., în speță, Colegiul Director, în exercitarea competențelor sale, este îndruidit din punct de vedere legal, să analizeze și să soluționeze petiția sub aspectul incidenței sau neincidenței în cauză a unei dispoziții de a discrimina împotriva petentului.

7.4. Cu privire la obiectul inițial al petiției și excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Apărării, astfel cum rezultă din petiția cu nr. 11978 din 12.10.2007, în fapt, pornind de la premisa că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2007 abrogă punctul IV din anexa nr. 3 a legii nr. 138/1999, petentul se raportează sine qua non la prevederile legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România care instituie drepturile ce se cuvin acestei categorii socio-profesionale, spre deosebire de piloții militari, respectiv sporurile specifice prevăzute în legea nr. 223/2007.

7.5. Colegiul Director ia act de faptul că Ordonanța nr. 15 din 31 ianuarie 2007, pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, a fost aprobată cu modificări prin legea nr. 203/2007. Față de acest aspect, Colegiul Director reține că în susținerea obiectului inițial al petiției, în sensul art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, petentul nu indică acte sau fapte de discriminare săvârșite împotriva sa de Ministerul Apărării, considerând, astfel cum e formulată petiția, că este în drept să solicite C.N.C.D. „prin prezenta să luati inițiativa legislativă de anulare a prevederilor ordonanței...”. Având în vedere că circumstanța ipotezei tratamentului diferențiat, în opinia petentului, se naște prin efectul generic al abrogării punctului IV din anexa 3 a legii nr. 138/1999 în raport de analogie cu categoria socio profesională a cărei drepturi sunt prevăzute de legea nr. 223/2007, Colegiul Director urmează a admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Apărării, efectul adoptării actului normativ în cauza, O.G. nr. 15/2007, prin aprobarea sa de către legiuitor, prin legea nr. 203/2007, corelativ prevederilor legii nr.223/2007 neputând fi reținută în sarcina Ministerului Apărării, sub aspectul calității procesuale pasive.

7.6. În raport de susținerile subsecvente ale petentului cu privire la dispoziția de a discrimina împotriva petentului, Colegiul Director urmează a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Apărării, petentul invocând acte sau fapte imputabile Ministerului cu privire la situația particulară a sa.

7.7. Cu privire la invocarea excepției autorității lucrului judecat de către Ministerul Apărării, Colegiul Director reține că potrivit Codului civil este lucru judecat atunci când a doua cerere de chemare în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate, iar potrivit art. 166 din C.pro.civ., excepția puterii lucrului judecat se poate ridica de părți sau de judecător chiar înaintea instanțelor de recurs. Rezultă din aceste texte de lege că autoritatea de lucru judecat este o excepție procesuală în înțelesul art. 137 C.pr. civ, o excepție de fond, peremptorie și absolută pentru invocarea căreia este necesară existența a două procese aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

7.8. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate fi asimilat unei instanțe de judecată iar petiția cu care este sesizat nu constituie o cerere de chemare în judecată astfel cum acesta este reglementată de dispozițiile procesual civile.

7.9. Consiliul, ca autoritate de stat autonomă, potrivit atribuțiilor sale stabilite prin O.G. nr. 137/2000 republicată, investighează, constată și sancționează fapte de discriminare, soluționând sesizările primite prin hotărâre a Colegiului Director, potrivit art. 20 alin.2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Procedura desfășurată în fața Colegiului Director pentru soluționarea cererii introduse de persoana care se consideră discriminată, procedură reglementată de art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată, nu constituie un proces civil în sensul Codului de procedură civilă, sesizarea formulată potrivit art. 20 alin.1 neavând semnificația unei cereri de chemare în judecată. Această procedură se finalizează prin pronunțarea unei hotărâri suspuse controlului instanței de contencios administrativ. În consecință, invocarea autorității de lucru judecat nu are suport legal, Colegiul Director urmând a respinge excepția ridicată de Ministerul Apărării.

7.10. Pe fond, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.11. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-

146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.12. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.13. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul subsecvent al petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.14. Colegiul Director reține că petentul, astfel cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, arată că în virtutea prevederilor art. 48 alin.1 lit. a din legea nr. 479/2003 care acordă dreptul de opțiune pentru baza de calcul cea mai avantajoasă a solicitat Ministerului Apărării aplicarea prevederii în cauză la situația sa particulară. În acest sens, se arată că interpretarea Ministerului Apărării este discriminatorie, constituind o dispoziție de a discrimina, respectiv o dispoziție internă de a nu aplica prevederile legale în speță, față de situația petentului. Astfel, consideră că în situația sa de pilot militar este discriminat pe bază de categorie socială în comparație cu piloții civili, fiindu-i înlăturată recunoașterea drepturilor recunoscute de lege, în speță legea nr. 479/2003, legea nr. 90/2007 și O.G. nr. 77/2007.

7.15. Coroborând aspectele reținute obiectului sesizării, astfel cum este formulată, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin.1 și art. 2 alin.2 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.1: „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Potrivit art.2. alin.2 „Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe”.

7.16. Dispoziția de a discrimina, sau altfel spus ordinul de a discrimina reprezintă o formă a discriminării, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

7.17. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul comunitaire, pentru a ne găsi în situația unei dispoziții de a discrimina este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, dispoziția de a discrimina se circumstanțiază într-un precept obligatoriu, sub formă scrisă sau orală, emis de o autoritate sau de o persoană abilitată, spre a fi îndeplinit de cei vizați cu scopul de a discrimina, respectiv de a trata diferit persoane care se afla în situații comparabile sau analoge, fără o justificare rezonabilă și obiectivă în sensul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Tratatul diferit în sensul art. 2 presupune „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

7.18. În același sens, Directiva Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, definește în art. 2 alin.4 ordinul sau dispoziția de a discrimina dispunând: „O instrucțiune de a discrimina persoanele datorită originii rasiale sau etnice va fi considerată discriminare în sensul alin.1” (n.n. alin.1 al art. 2 din Directiva 43/2000 definește discriminarea directă respectiv discriminarea indirectă)

7.19. Față de aceste considerente, coroborat petiției și materialului probator aflat la dosar, Colegiul Director observă că petentul, pilot militar, indică în raport de analogie sau comparabilitate categoria piloților civili, considerând că tratamentul diferit în cauză se reține în baza apartenenței la categoria socio-profesională, și derivă din restrângerea drepturilor sale prin interpretarea făcută de Ministerul Apărării, prin neaplicarea prevederilor legale incidente situației sale respectiv prin lipsa beneficiului drepturilor pe care petentul le indică raportat la piloții civili.

7.20. Colegiul Director observă că legea nr. 223 din 4 iulie 2007, la care face referire petentul, pentru reținerea raportului de analogie, potrivit art. 1 „reglementează statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist, activitățile aeronautice civile îndeplinite de categoriile de personal aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, precum și drepturile și îndatoririle acestora. Prevederile legii în speță, potrivit art. 2 se aplică „personalului aeronautic civil navigant profesionist din România care posedă documente nominale individuale de certificare, licență, atestate, autorizări și altele asemenea, eliberate sau recunoscute de Autoritatea Aeronautică Civilă Română”. În acest sens, art.3 dispune că „Personalul aeronautic civil navigant profesionist este categoria profesională din aviația civilă care, după absolvirea unei forme de învățământ recunoscute și certificate de către instituțiile abilitate ale statului, obține licența și calificare pe tip/clasa de aeronavă civilă, emise sau recunoscute de Autoritatea Aeronautică Civilă Română, având atribuții la bordul unei aeronave civile în timpul zborului, și care este remunerat pentru executarea de activități

aeronautice civile, în baza unui contract individual de munca încheiat cu un angajator având sediul sau filiala în România”.

7.21. Astfel, Colegiul Director reține ca dispozițiile legii nr. 223/2007 se referă în mod singular la categoria socio-profesională a personalului aeronautic civil navigant profesionist și reglementează funcțiile corelative și natura atribuțiilor funcționale specifice profesiei, drepturile de salarizare, pregătirea și certificarea personalului aeronautic civil navigant profesionist, calificările personalului aeronautic civil, îndatoririle personalului aeronautic civil navigant profesionist precum și drepturile personalului aeronautic civil navigant profesionist.

7.22. Pe de altă parte, sub aspectul drepturilor și obligațiilor petentului, care se încadrează în categoria cadrelor militare, reținem că raporturile de serviciu ale acestei categorii au fost reglementate de prevederile Statutului corpului ofițerilor, Statul corpului maiștrilor militari și Statutul corpului subofițerilor, aprobate prin H.C.M. nr. 1177/1965, HCM nr. 924/1964 și respectiv HCM nr. 1178/1965, abrogate ulterior și reglementate prin prevederile legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare. Drepturile de pensie ale cadrelor militare au fost reglementate prin lege specială, în speță Decretul nr. 214/1977 privind pensiile militare de stat, abrogat și ulterior reglementate prin dispozițiile speciale ale legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificări și completări ulterioare (inclusiv în anul 2008 prin legea nr. 14/2008) De asemenea, salarizarea și alte drepturi ale personalului militar au fost reglementate prin lege specială, în speță legea nr. 138 din 20 iulie 1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranța națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare.

7.23. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Din acest punct de vedere Colegiul Director, corelativ obiectului petiției, urmează a analiza incidența în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46). În același sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea raportului de analogie a unor categorii profesionale a analizat modalitatea de organizare, admitere în profesie, definitivare, mandat, corpul de drepturi și obligații, sfera diferită a activităților desfășurate, tangența cu diferitele ramuri de drept, etc. (vezi C.N.C.D., spre exemplu Hotărârea nr. 334 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 333 din 08.10. 2007, Hotărârea nr. 249 din 27.08.2007)

7.24. Din acest punct de vedere, Colegiul Director reține ca pertinentă invocarea similităților între piloții civili și piloții militari. Colegiul observă că petentul a depus la dosar în susținerea acestui aspect probe foto pentru a indica

aparatele de zbor militare și aparatele de zbor civile, respectiv piloții și echipamentul acestora, considerând că sub aspectul riscurilor există similitudine, însă Colegiul Director astfel cum a procedat în jurisprudența sa, și coroborat aspectelor incidente petiției, este de opinie că raportul de analogie trebuie analizat din prisma specificului celor două categorii socio-profesionale, a caracteristicilor care derivă din drepturile și din obligațiile acestora, sfera activităților desfășurate în raport cu reglementările juridice incidente fiecărei categorii. Din acest punct de vedere, statutul cadrelor militare nu poate fi privit în raport de analogie cu statutul cadrelor civile, în speță personalul aeronautic civil. Or, raportat la drepturile de pensionare, corelativ categoriilor socio-profesionale în cauză, acestea sunt stabilite de legiuitor prin legi speciale în raport direct cu particularitățile ce derivă din statutul acestora.

7.25. Colegiul Director observă că, în speță, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.1162/2007, Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

7.26. Raportandu-ne la susținerile petentului, astfel cum sunt formulate, cu privire la reținerea unei dispoziții de a discrimina din partea Ministerului Apărării în raport de situația sa, Colegiul Director observă că acest aspect este invocat în legătură cu refuzul Ministerului de a aplica prevederile legii nr. 479/2003, în speță art. 48 alin.1 lit.a, și folosirea bazei de calcul arătată de petent, ca fiind cea mai avantajoasă situației sale. Din acest punct de vedere, în reținerea prevederilor art. 2 alin.1 și art. 2 alin.2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director este de opinie că situația invocată nu întrunește elementele constitutive ale faptei prevăzute de art. 2 alin.2 deoarece, din probele depuse la dosar, nu se poate reține existența unei dispoziții materializată într-o instrucțiune, ordin sau act, sub formă scrisă sau orală, cu scopul de a discrimina petentul pe baza unuia din temeiurile prevăzute la art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

7.27. Colegiul Director observă că petentul arată, în speță, că „interpretarea făcută de M.Ap. este discriminatorie”, „eu am optat pentru baza de calcul cea mai avantajoasă, dar M.Ap. nu a vrut sub nici o formă să accepte”, „neaplicarea, dispoziția internă de a nu se aplica, deci discriminare”. (vezi în acest sens Note de concluzii ale petentului înregistrate cu nr. 2593 din 12.02.2008) Or, sub acest aspect, Colegiul Director reține că invocarea existenței unui ordin, respectiv dispoziție de a discrimina este circumscrisă modului în care Ministerul Apărării a interpretat prevederile unui act normativ. Susținerea petentului în acest sens, nu poate fi primită de Colegiul Director, deoarece interpretarea legii în speță, nu poate

fi asimilată în sensul prevăzut de legiuitor dispoziției de a discrimina, care se materializează prin-un act cu caracter obligatoriu adresat celor vizați cu scopul explicit de a trata diferit o persoană pe baza unui criteriu interzis de lege. Modul în care o autoritate interpretează o prevedere normativă aplicabilă sau nu unei situații de fapt precum și justificarea drepturilor subiective ale unei persoane, nu poate fi reținut per se ca fiind asimilat unei dispoziții de a discrimina. Dealtfel aspectele privind modul de interpretare și aplicare al legii sunt supuse controlului instanțelor de judecată tocmai pentru a asigura legalitatea și a cenzura interpretarea nelegală a legii.

7.28. Din acest punct de vedere, Colegiul Director consideră că, astfel cum a statuat judecătorul constituțional prin jurisprudența sa, aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților, precum și modul de interpretare și de aplicare a legii sunt de competența instanțelor de judecată. Astfel, interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.)

7.29. Or, în raport cu modul de interpretare și de aplicare a legii per se, Colegiul Director este de opinie că acest aspect nu poate fi reținut ca întrunind elementul constitutiv al dispoziției de a discrimina, astfel cum este prevăzut de art.2. alin.2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Sintagma „criteriu” trebuie interpretată în sensul existenței unui mobil care este concretizat, materializat în fapt și care constituie cauza principală a actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

7.30. Petentul invocă în susținerea dispoziției de a discrimina, refuzul de a accepta baza de calcul avantajoasă, respectiv interpretarea dată de Minister, însă astfel cum a precizat anterior, Colegiul Director nu poate reține că interpretarea legii în cauză a avut ca temei unul din criteriile prevăzute în art. 2 alin.1 și această interpretare sine qua non a avut ca scop în sine, discriminarea petentului. Din acest punct de vedere trebuie precizat că interpretarea dată s-a realizat în raport de prevederi normative în vigoare în materia legislației privind cadrele militare,

ceea ce nu permite în speță reținerea că datorită apartenenței petentului la categoria socio-profesională, i s-au refuzat drepturile subiective invocate iar această măsură a avut ca scop tratarea diferențiată a petentului în raport cu alte persoane aflate în situație similară, căroră , spre deosebire de petent, le-au fost recunoscute drepturile invocate, respectiv baza de calcul în sensul indicat în petiție.

7.31. Colegiul Director observă, de altfel, că petentul s-a adresat cu acțiune în justiție Tribunalului Vrancea pentru a solicita obligarea Ministerului Apărării să emită decizie de pensionare ca urmare a aplicării Legii nr. 479/2003 și să folosească structura bazei de calcul la care să se ia în considerare prima de clasificare, prima orară de zbor etc. Cu privire la acesta acțiune, Curtea de Apel Galați, prin Decizia nr. 201 din 14 martie 2007 a admis recursul declarat de Ministerul Apărării, fiind modificată în tot sentința civilă nr. 495/2005 și respinsă ca nefondată acțiunea. Petentul s-a mai adresat anterior cu acțiune privind baza de calcul cu luarea în considerare a sporurilor însă a fost respinsă. (sentința civilă nr. 53/7.06.2002 a Tribunalului Vrancea rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr. 917/2002 a Curtii de Apel Galați). De asemenea, prin decizia civilă nr. 3937/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a soluționat recursul petentului și al altor reclamați împotriva sentinței civile nr. 81/2006 prin care Curtea de Apel Galați a respins excepția de nelegalitate a Hotărârii de Guvern nr. 691/2004 prin care se prevede ce elemente se iau în calcul la recalcularea pensiilor militare.

7.32. Or, din acest punct de vedere, se constată că instanțele de judecată în exercitarea atributului exclusiv de interpretare și aplicare a legii au statuat în mod irevocabil ca legale interpretările date de Ministerul Apărării cu privire la drepturile de pensie ale petentului, baza de calcul și aplicarea prevederilor legale privind pensia militară corelativ situației petentului.

7.33. Sub aspectul nivelului contribuției, între petent ca pilot militar care a contribuit la asigurări sociale dar care nu beneficiază de dreptul legal față de un pilot militar care beneficiază de ele, astfel cum a fost formulată petiția (vezi infra parag. 5.1.7.), Colegiul Director reține că în baza prevederilor art. 79 alin.1 lit b din legea nr. 164/2001, la solicitarea petentului, în baza „Fișei cu elementele necesare stabilirii soldei lunare brute ca bază de calcul pentru recalcularea pensiilor militare”, întocmită de Centrul Militar Județean Vrancea, a fost emisă decizia de recalculare a pensiei, pe baza elementelor stipulate de art. 2 din normele metodologice privind recalcularea pensiilor militare de stat, aprobate prin H.G. nr. 1188/2001, republicată. În urma recalculării pensiei militare a rezultat un quantum la pensie mai mare decât cel al pensiei în plată la data de 10.04.2001, situație acceptată și de petent, dându-se astfel sens prevederilor lit. a a alin.1 al art. 79 din legea nr. 164/2001. (vezi în acest sens infra parag. 5.2.5.)

7.34. Colegiul Director observă că, în materia pensiilor, Curtea Constituțională a statuat cu valoare de principiu că „în cadrul realizării politicii în domeniul asigurărilor sociale de stat, legiuitorul are deplină autoritate să stabilească periodic noi modalități și condiții de acordare și de calculare a pensiilor. (vezi spre exemplu Decizia Curtii Constituționale nr. 103/2002,) Prin Decizia nr. 290 din 1 iulie 2004, precum și Decizia nr. 466 din 28 octombrie 2004, Curtea Constituțională a statuat că „legiuitorul este în drept să modifice și să completeze reglementările actuale referitoare la condițiile de exercitare a dreptului la pensie ori de câte ori consideră

că situația economică a țării, resursele financiare existente permit sau impun anumite modificări, dar orice reglementare nouă se aplică numai de la data intrării sale în vigoare. O nouă legislație referitoare la pensii nu se aplică în mod automat persoanelor pensionate pe baza legislației anterior în vigoare. O asemenea aplicare ar însemna o extindere a incidenței actului normativ asupra unor situații din trecut, care ar avea efect retroactiv și ar contraveni dispozițiilor art.15 alin.2 din Constituție”.

7.35. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 46 din 12 februarie 2002, Curtea a reținut că „prin adoptarea Legii nr. 164/2001 s-a reglementat o nouă modalitate de calcul și de stabilire a pensiilor militare de stat. Evident, acest nou mod de calcul se poate aplica doar pensiilor stabilite după data intrării în vigoare a legii. Ca o măsură de protecție socială, la art. 79 din lege s-a prevăzut și recalcularea pensiilor militare stabilite pe baza legislației anterioare Legii nr. 164/2001”. În același sens, prin Decizia nr. 290 din 1 iulie 2004, Curtea Constituțională a reținut că „Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat prevede pentru motive de echitate, ca măsuri de protecție socială, recalcularea și recorelarea pensiilor anterior stabilite, procedura prin aplicarea căreia se urmărește înlăturarea, în timp, a discrepantelor inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări. Existența unor asemenea discrepante nu îndreptățește însă calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind vointa legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare deziderat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-o dată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil”.

7.36. Prin Decizia nr. 440 din 10 mai 2007, Curtea Constituțională arată că „În jurisprudența sa a statuat în mod constant, chiar și cu ocazia examinării constituționalității art. 79 din Legea nr. 164/2001 (de exemplu, Decizia nr. 290 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 16 august 2004), că la acordarea drepturilor de pensie sunt aplicabile dispozițiile legale în vigoare la data pensionării, iar titularii acestor drepturi, în raport cu reglementările legale sub imperiul cărora se înscriu la pensie, se află în situații obiectiv deosebite, față de care este justificat tratamentul juridic rezonabil diferit. Potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul este singurul în drept să stabilească normele privind condițiile și criteriile de acordare a drepturilor de asigurări sociale și să le modifice ori de câte ori considera necesar. De altfel, art. 79 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 164/2001 dispune actualizarea pensiilor militare de stat anterior stabilite tocmai în scopul de a elimina deosebirile nejustificate ce ar apărea între cuantumul pensiilor stabilite pe baza reglementărilor legale succesive și diferite”.

7.37. Curtea Constituțională, prin Decizia nr.105 din 22 februarie 2005, arată că „legiuitorul este în drept, în considerarea unor situații deosebite, să adopte, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socio-profesionale. Tratatul juridic diferit, instituit pentru anumite categorii socio-profesionale, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări, în sensul interzis de art. 16 alin. (1) din Constituție, ci se justifică, obiectiv și rezonabil, prin situația diferită în care se afla acele categorii de cetățeni”. Prin Decizia nr. 1.162 din 11 decembrie 2007, Curtea Constituțională arată că a „statuat în mod constant în jurisprudența sa că

principiul egalității în drepturi nu presupune omogenitate, astfel că situații juridice diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat. O astfel de situație juridică a fost considerată și data diferită la care diverse persoane solicită acordarea dreptului de pensie, plasându-se sub imperiul unor reglementări diferite”.

7.38. Or sub imperiul statuărilor Curtii Constituționale, Colegiul Director reține că în virtutea statutului asiguraților, a categoriilor socio-profesionale din care fac parte, și în special a situațiilor în care se plasează aceste categorii, sunt instituite sisteme de pensii diferite, corelative persoanelor care îndeplinesc funcții incidente categoriilor în cauză. Astfel, nu se poate reține că persoanele care se plasează în sistemul public de pensii se afla în raport de analogie sau de comparabilitate cu persoanele care se plasează în sistemul pensiilor militare, spre exemplu. Situarea unei persoane în câmpul unei categorii socio-profesionale cu statut special precum și data diferită la care diverse persoane solicită acordarea dreptului la pensie determină situații juridice diferite care sunt tratate de legiuitor în mod diferit.

7.39. Din acest punct de vedere, Colegiul Director este de opinie, că în cauză dedusă soluționării, nu se poate reține critica petentului cu privire la faptul că nu beneficiază de drepturile prevăzute în legea privind statutul personalului aeronautic civil navigant, deoarece situația sa, cade sub incidența legislației aplicabile cadrelor militare. Or, astfel cum s-a reținut anterior, statutul cadrelor militare nu poate fi privit în raport de analogie cu statutul cadrelor civile, în speță personalul aeronautic civil. Raportat la drepturile de pensionare, corelativ categoriilor socio-profesionale în cauza, acestea sunt stabilite de legiuitor prin legi speciale în raport direct cu situațiile diferite ale categoriilor de persoane în speță.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu solicitarea petentului de a lua inițiativa legislativă pentru a anula prevederile O.G. nr. 15/2007.

2. Respinge excepția necompetenței materiale a C.N.C.D., în soluționarea petiției privind dispoziția de a discrimina.

3. Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Apărării, cu privire la efectul adoptării actului normativ în cauză, O.G. nr. 15/2007, prin aprobarea sa de către legiuitor, prin legea nr. 203/2007 comparativ cu legea nr.223/2007.

4. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Apărării în raport cu dispoziția de a discrimina.

5. Respinge excepția autorității de lucru judecat invocată de Ministerul Apărării.

6. Nu se poate reține incidența faptelor prevăzute în art. 2 alin.2 și art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, privind dispoziția de a discrimina față de petent.

7. Nu se poate reține incidența art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, cu privire la beneficiul drepturilor cadrelor militare, piloți militari spre deosebire de personalul aeronautic civil navigant.

8. Clasarea dosarului;

9. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

10. O copie a hotărârii se va transmite petentului R D , cu domiciliul în str.

11. O copie a hotărârii se va transmite Ministerului Apărării, cu sediul în str. Izvor, nr.13, Sector 5, București.

12. O copie a hotărârii se va transmite cu titlu de informare Autorității Aeronautice Civile Române

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NITA TIBERIU DRAGOS – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 12.03.2007

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

